

Igehirdetés

Nagytemplom 2024.07.07.

Textus: Róm 6,3-11

„Vagy nem tudjátok, hogy mi, akik a **Krisztus Jézusba kereszteltettünk, az ő halálába kereszteltettünk?** ⁴A keresztség által ugyanis eltemettünk vele a halálba, hogy amiképpen **Krisztus feltámadt a halálból** az Atya dicsősége által, úgy **mi is új életben járjunk.** ⁵Ha ugyanis eggyé lettünk vele halálának hasonlóságában, még inkább eggyé leszünk vele a feltámadásának hasonlóságában is. Hiszen tudjuk, hogy **a mi őemberünk** megfeszítettetett vele, hogy megsemmisüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek. ⁷Mert aki meghalt, az megszabadult a bűntől. ⁸Ha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy vele együtt élni is fogunk. ⁹**Hiszen tudjuk, hogy Krisztus, aki feltámadt a halottak közül, többé nem hal meg, a halál többé nem uralkodik rajta.** ¹⁰Mert aki meghalt, az meghalt a bűnnek egyszer s mindenkorra, aki pedig él, az az Istennek él. ¹¹Ezért tehát **ti is azt tartsátok magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a Krisztus Jézusban.**”

Szeretett Gyülekezet!

Egy nehezen érthető igeszakasz van a mai vasárnap előttünk. Jómagam is sokszor elolvastam az igehirdetésre készüléskor, merthogy másról semmiképp sem szeretnék beszélni, mint ennek az Igének értéséről. Mit is üzen nekünk Isten ezen a vasárnapon?

Ritkán állok ezen a szószéken két okból is: az egyik, hogy nem vagyok a gyülekezet parókus, beiktatott lelkésze. A másik ok, hogy édesanyaként időm

legtöbb részét jelenleg otthon töltöm. Amikor Igazgató lelkész úr megkérdezett, hogy vállalnám-e a mai szolgálatot akkor örömmel vállaltam, de volt bennem egy gondolat: remélem, hogy nem lesz keresztelés. Nem azért, mert ne örülnék egy keresztelésnek, hanem sokkal inkább azért, mert az évek ellenére iskolalelkészként nincs nagy rutinom és gyakorlatom ennek a szentégnek a kiszolgáltatásában. Most mégis nagyon örülök, hogy a mai istentiszteleten lesz keresztelés. Medárdot fogom megkeresztelni, akit a szülei azért hoztak el az istentiszteletre, hogy ebben a szentségben részesüljön a mai vasárnapon.

Mit is jelent ez a keresztség most?

Mit jelentett a keresztség Jézus korában? Miért is keresztelünk? Mi a keresztség? Ezekre a kérdésekre keressük a válaszokat.

Mi a keresztség és miért keresztelünk? A keresztség nem egyszerűen víz, hanem Isten parancsolatával elrendelt és Isten Igéjével együtt használt víz. – olvassuk a Kis Kátéban

Azért Isten parancsával elrendelt, mert Jézus mennybemenetele előtt ezt mondta a tanítványoknak: „*Nékem adatott minden hatalom, mennyen és földön. Menjetek el azért, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelvén őket az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, és tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek. És íme én tiveletok vagyok minden napon a világ végezetéig.*” Mt 28,18-20

A keresztség szentség, mert Jézus maga rendelte el és látható jele van. Ez a jel a keresztségnél a víz. A víz arra emlékeztet bennünket, hogy a keresztség által Isten megtisztít bennünket és új életet ad. (Kis Káté)

Itt ennél a pontnál nézzünk meg pár példát az Újszövetségből, hogyan és mi módon, kik keresztelkedtek meg?

1. A keresztelésnek amiben mi részesülünk Jézus Krisztus rendeléséből előzménye volt már a **Keresztelő János által gyakorolt bemelegítés** a

Jordán folyóban. Ezt olvassuk Mk 1,4-5-ben: „*Történt pedig, hogy János keresztelt a pusztában, és hirdette a **megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára.*** ⁵*Akkor kiment hozzá Júdea egész vidéke, kimentek a jeruzsálemiek is mind, és - amikor megvallották bűneiket - megkeresztelte őket a Jordán vizében.*” Keresztség tehát bemerítéssel történt egy folyóban. Ez azt jelentette, hogy teljesen alámerült az ember a vízben tetőtől-talpig, azért, mert a bűneit megvallva új élet kezdetét jelentette ez. Isten teljesen megmosta azt a bemerített embert, teljes bűnbocsánatban részesült és ennek következtében Isten egy új életre hívta el. János prédikált arról, hogy utána fog megjelenni a várva várt Messiás és Szabadító, akit Isten küld ebbe a világba.

2. **Jézus megkeresztelése** Az Igéből tudjuk, hogy Jézus a Messiás, amikor eljött annak az ideje odament Jánoshoz a Jordán partjára és kérte, hogy keresztelje meg. János először nem akarta megkeresztelni, mert felismeri, hogy Jézus a megígért Szabadító, a Messiás. Hogyan jön Ő akkor ahhoz, hogy Jézust megkeresztelje? Jézus azonban ezt mondta neki: „*Engedj most, mert így illik minden igazságot betöltenünk. Akkor engedett neki...*” Mt 3,13-15 Amikor itt a bűntelen Jézus beállt a bűnvalló és a Jordánban alámerítkező/megkeresztelt bűnösök sorába kinyilvánítja, hogy magára veszi a mi bűneinket. Nem hiába mondta Jézusról Keresztelő János a sokaságnak akik Őt hallgatták, amikor közeledni látta Őt: „*Íme, az Isten báránya, aki elveszi a világ bűnét.*” Jn1,29
3. Akiknek a kereszteléséről olvasunk az Újszövetségben, mint pl: **Kornéliusz, Lídia, a filippi börtönőr története, vagy éppen Zákeus,** akkor azt tudjuk meg, hogy **ezek az emberek egész háza népükkel együtt keresztelkedtek meg.** Mi volt a folyamata? Hallották a Krisztusról szóló evangéliumot, Isten megnyitotta a szívüket és hit ébredt bennük, bűnbocsánatot nyertek Krisztusban és ezután megkapták a Szentlelket. **A Szentlélek ébreszt ugyanis az emberben hitet.** Amikor a Lélek belép egy

ember életébe akkor újember formálódik benne. Az óemberi természetünkről ezt írja ebben a részben az Ige: „Hiszen tudjuk, hogy a mi óemberünk megfeszítetett vele, hogy megerőtlenüljön a bűn hatalmában álló test, hogy többé ne szolgáljunk a bűnnek.” Róm 6,6

Kornéliusz történetét az Apcsel 10-ben olvassuk. Péter így beszélt Kornéliusz háza népéhez:

*³⁷Ti tudjátok, mi történt, kezdve Galileától az egész Júdeában, az után a keresztség után, amelyet János hirdetett: ³⁸A názáreti Jézust felkente az Isten Szentlélekkel és hatalommal, és ő szertejárt, jót tett, és meggyógyított mindenkit, akik az ördög igájában vergődtek, mert az Isten volt vele. ³⁹Mi pedig tanúi vagyunk mindannak, amit ő tett a zsidók tartományában és Jeruzsálemben. Őt azonban fára feszítve megölték; ⁴⁰de az Isten harmadnapon feltámasztotta őt, és megadta neki, hogy láthatóan megjelenjék; ⁴¹de nem az egész népnek, hanem csak azoknak a tanúknak, akiket előre kiválasztott erre az Isten: minékünk, akik együtt ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból. ⁴²És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tegyünk bizonyosságot arról, hogy ő Istentől rendelt bírója élőknek és holtaknak. ⁴³Róla tesznek bizonyosságot a próféták mind, hogy **aki hisz őbenne, az ő neve által bűnbocsánatot nyer.**” ⁴⁴Míg ezeket a szavakat mondta Péter, leszállt a Szentlélek mindazokra, akik hallgatták az ígét. ⁴⁵És elámultak a zsidó származású hívők, akik Péterrel együtt jöttek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szentlélek ajándéka...és úgy rendelkezett, hogy kereszteljedjenek meg a Jézus Krisztus nevében. **Apcsel 10,37- 45***

A kereszteléskor bevett gyakorlat tehát bemerítkezéssel történt Jézus korában és feltételezhetjük, hogy amikor azt olvassuk, hogy megkeresztelkedett egész háza népével együtt, akkor ez jelentette a családban lévő/házanépébe tartozó kisgyermeket/kisdedeket is. Konkrét gyermekkeresztségről nem olvasunk az Újszövetségben, de Origenésznél

(Kr.u. III. sz. eleje) egyházatya, olvasunk arról, hogy „*az egyház az apostoloktól vette, hogy a keresztséget (bemerítést) a gyerekeknek is kiszolgáltassa.*”

A keresztség felvételét megelőzőleg, akár egy egész házanépről volt szó, akár csupán egy emberről, mint pl. az etióp kincstárnok, a keresztséget mindig megelőzte a keresztény hit tanítása, majd a megkeresztelendő vallást tett hitéről és csak ezután történt meg a bemerítés, azaz a keresztesítés.

De térjünk át a bibliai korból a mába. **Mi történik ma, amikor keresztelünk?** Egyrészt láthatjuk azt és most a népegyházakról beszélek, de beszéljünk csak magunkról, evangélikusokról, hogy sokkal több gyermeket keresztelünk, mint felnőttet. A gyermekkeresztség elterjedtebb egyházunkban. Egyrészt ez megváltozott a bibliai korhoz képest. Másrészt nem bemerítkezéssel történik, hanem vízzel leöntéssel, vagy egyszerűen a vízzel keresztet rajzolunk a gyermek homlokára és hangzik közben az elrendelt Ige.

Túróczy püspök úr így ír erről az Igéről: „A keresztség a legelhanyagoltabb szentség. Ott bontakozik ki előttünk a keresztség lekicsinylése, ha azon kezdünk gondolkodni, hogy vajon miért is keresztelik meg szülők a gyermekeiket. Az egyik hagyományos megszokásból, a másik társadalmi illendőségből, a harmadik a gyermek születése feletti öröm ünnepét látja benne, a negyedik az egyházhoz való tartozásról akar vele bizonyosságot tenni, nagyon kevesen vannak, akik megtudnának felelni arra a kérdésre: Mit ad vagy használ a szent keresztség?”

A keresztségben elsősorban nem én cselekszem lelkészként, nem is a szülők vagy a keresztszülők, és nem is a gyermek. A keresztségben Isten jön felénk, jön a megkeresztelendő felé az Ő kegyelmével és kihirdeti, hogy rá nézve is érvényes Jézus Krisztus halála és feltámadása.

Mert Isten az én bűneimet és egész óemberi természetemet megítélte fiának Jézusnak a kereszthalálában, feltámadásában pedig nekem is újéletet adott, újszívet és örök életet készített. Ezért nevezi Pál apostol a keresztséget Krisztus halálába való eltemetésnek és a Szentlélek által való újjászületés és megújulás fürdőjének. Épp ezért különösen gyermekkeresztségnél, ahol a gyermek még nem tud vallást tenni, a szülők döntése alapján lesz megkeresztelve nem lehet félvállról venni a keresztelésnél elmondott fogadalmakat.

Hadd idézzek egy nemrég nyugdíjba ment lelkipásztorunktól a keresztség szentségéről írásából: „Sajnos nem kevés szomorú tapasztalatot lehet szerezni arról, hogy szülők ugyan megkereszteltetik gyermeküket, az egyház közösségétől és tanításától azonban magukat és gyermekeiket is távol tartják.” Mi lesz ennek a következménye?

Fontos hangsúlyoznunk, hogy *„Hit nélkül semmit sem használ a keresztség, noha önmagában bőséges isteni kincs.”* (Nagykáté)

„Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz elkárhozik.”

Mk 16,16

A keresztség a Krisztussal való tényleges életközösségre juttatás szolgálatának összefüggésében van ránk bízva.

Végül egy egyszerű képet had osszak meg a keresztség szentségéről és mélységének ismeretéről. Készülésem közben az asztalon két lámpa volt előttem teljesen véletlenül. Az egyik világított és betöltötte rendeltetését. A másik ott volt a világító mellett, de nem volt semmi haszna. Fél évvel ezelőtt vehettem, gondoltam jó lesz majd az egyik lányom asztalára. Nincs rajta búra, és nincs benne égő. Nem világít.

Ilyen a hit nélküli keresztség is az ember életében. Nem világít, nem tölti be azt a küldetését, amiért az ember kapta. Lehet ezzel élni, csak kell az égő. Kell a hit, az óember eltemése és az újember az újszív születése hit

által, hogy Krisztus értem, helyettem és miattam halt meg a Golgotán és támadt fel a harmadik napon. Ámen!

Áldás:

A mindenható Isten, aki a keresztségben kegyelmével lépett feléd, adja neked Szentlelkét, hogy hit által újjászületve, új életben járva megismerd Krisztus Urunk feltámadásának erejét. Ámen!